Orzeczenie / ~~Postanowienie~~
z dnia [redacted]
sygn. akt D/OSD/7/20
jest prawomocne i wykonalne
w zakresie pkt 1 od dnia 23.02.21
i od dnia 27 maja 2020 r.
podpis Przewodniczącego OSR
OIRP w Szczecinie
w zakresie pkt 2-4

Sygn. akt D/OSD/7/20

ORZECZENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego

Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie

z dnia [redacted] r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie w składzie:

Ewa Niciejewska – Przewodniczący

Elżbieta Grzybkowska – Sędzia

Izabela Piskor – Sędzia sprawozdawca

Protokolant : Bartosz Wilk

przy udziale Rzecznika Dyscyplinarnego Błażeja Baumgarta

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu [redacted] r. w Szczecinie sprawy z wniosku o ukaranie radcy prawnego [redacted], urodzonego [redacted] r., zamieszkałego w [redacted], wpisanego na listę radców prawnych prowadzoną przez Okręgową Izbę Radców Prawnych w Szczecinie pod numerem [redacted]

obwinionego o to, że:

1) w okresie od dnia [redacted] r. do dnia [redacted] r. w [redacted], nie wykonał zlecenia przyjętego od [redacted] dotyczącego wszczęcia w imieniu klienta postępowania sądowego przeciwko [redacted] zapłatę z tytułu zachowku oraz reprezentowania go w tym postępowaniu, nie informował klienta o przebiegu sprawy unikając wszelkiego kontaktu z klientem i nie kontaktując się z nim także po otrzymaniu pisemnego wezwania do nawiązania kontaktu, a po wypowiedzeniu przez klienta pełnomocnictwa i po wezwaniu do zwrotu kwoty [redacted] zł pobranej tytułem I raty wynagrodzenia za przyjęte zlecenie, nie zadośćuczynił temu obowiązkowi, czym dopuścił się naruszenia ustawowego obowiązku wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikająca z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego, etycznego obowiązku wykonywania czynności zawodowych rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami, etycznego obowiązku dbania o godność zawodu, etycznego obowiązku wykonywania czynności zawodowych sumiennie oraz z należyta starannością uwzględniającą profesjonalny charakter działania, a także etycznego obowiązku informowania klienta na jego żądanie o przebiegu sprawy,

tj. w sprawie czynu z art. 64 ust. 1 w zw. z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 6, art. 11 ust. 1 oraz 12 ust. 1 i art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy

Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego;

2) w okresie od [redacted] r. do dnia [redacted] r. w [redacted], nie złożył pisemnych wyjaśnień w sprawie sygn. akt [redacted] pomimo wezwania Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie do złożenia pisemnych wyjaśnień w tej sprawie, czym dopuścił się naruszenia etycznego obowiązku złożenia wyjaśnień w wyznaczonym terminie na żądanie rzecznika dyscyplinarnego, w sprawach wynikających z ustawowych zadań samorządu radców prawnych bądź Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

tj. w sprawie czynu z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 63 ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego;

o r z e k a:

1) uznać Obwinionego radcę prawnego [redacted] **za winnego** popełnienia przewinienia dyscyplinarnego opisanego we wniosku o ukaranie w pkt 1. tj. o czyn z art. art. 64 ust. 1 w zw. z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 6, art. 11 ust. 1 oraz 12 ust. 1 i art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego;

i wymierza za ten czyn karę zawieszenia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego na okres jednego roku

2) uznać Obwinionego radcę prawnego [redacted] **za winnego** popełnienia przewinienia dyscyplinarnego opisanego we wniosku o ukaranie w pkt 2, tj. to jest o czyn z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 63 ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego;

i wymierza za ten czyn karę nagany

3) na podstawie art. 65 ust. 2b ustawy o radcach prawnych orzeka dodatkowo zakaz wykonywania patronatu na okres lat dziesięciu.

4) kosztami postępowania w kwocie [redacted] zł (słownie : [redacted]) na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie Sąd obciąża radcę prawnego [redacted]

Elżbieta Grzybkowska Ewa Nicieiewska Izabela Piskor

OKRĘGOWA IZBA RADCÓW PRAWNYCH OKRĘGOWY SĄD DYSCYPLINARNY W SZCZECINIE

Sygn. akt : D/OSD/7/20

UZASADNIENIE

W dniu [redacted] r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie wpłynęła skarga [redacted] na postępowanie radcy prawnego [redacted], z której wynikało, że pomimo łączącej strony umowy o świadczenie pomocy prawnej i udzielonego pełnomocnictwa i dokonanej części zapłaty za świadczoną usługę radca prawny nie wszczął w imieniu klienta postępowania sądowego przeciwko [redacted] o zachowek, nie informował klienta o przebiegu sprawy unikając z nim wszelkiego kontaktu, a po wypowiedzeniu przez klienta pełnomocnictwa i po wezwaniu do zwrotu uiszczonej tytułem wynagrodzenia kwoty [redacted] zł, nie zadośćuczynił temu żądaniu.

Dowód: - skarga z dnia [redacted] r. (k. 2-3 akt RD)

Pismem z dnia [redacted]. Rzecznik Dyscyplinarny OIRP w Szczecinie wezwał radcę prawnego do złożenia pisemnych wyjaśnień w sprawie będącej przedmiotem skargi w terminie 7 dni. Radca prawny odebrał wezwanie osobiście w dniu [redacted] r., jednakże nie złożył wyjaśnień zgodnie z wezwaniem.

Dowód : pismo z dnia [redacted] r. (k.4-5 akt RD)

Postanowieniem z dnia [redacted] r. wszczęte zostało dochodzenie w sprawie nieprawidłowego wykonywania przez radcę prawnego zlecenia przyjętego od [redacted] obejmującego sporządzenie i skierowanie do sądu pozwu oraz reprezentowanie klienta w sprawie o zachowek oraz w sprawie niezłożenia w wyznaczonym terminie pisemnych wyjaśnień na wezwanie Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Szczecinie, a dotyczące skargi [redacted]

Dowód : postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia [redacted] r. (k.6 akt RD)

Postanowieniem z dnia [redacted] r. Rzecznik Dyscyplinarny OIRP w Szczecinie wydał postanowienie o przedstawieniu zarzutów radcy prawnemu [redacted]

Radca prawny ponownie wezwany do złożenia wyjaśnień, nie stawił się.

Dowód : postanowienie z dnia [redacted] r. (k.34-35 akt RD)
wezwanie z dnia [redacted] (k.36-37 akt RD)
notatka urzędowa (k.38 akt RD)

W dniu [redacted] Rzecznik Dyscyplinarny OIRP w Szczecinie skierował do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w Szczecinie wniosek o ukaranie radcy prawnego [redacted] zarzucając mu, że :

1/ w okresie od dnia [redacted] r. do dnia [redacted] r., w [redacted] nie wykonał zlecenia przyjętego od [redacted] dotyczącego wszczęcia w imieniu klienta postępowania sądowego przeciwko [redacted] o zapłatę z tytułu zachowku oraz reprezentowania go w tym postępowaniu, nie informował klienta o przebiegu sprawy unikając wszelkiego kontaktu z klientem i nie kontaktując się z nim także po otrzymaniu pisemnego wezwania do nawiązania kontaktu, a po wypowiedzeniu przez klienta pełnomocnictwa i po wezwaniu do zwrotu kwoty [redacted] zł pobranej tytułem I raty wynagrodzenia za przyjęte zlecenie, nie zadośćuczynił temu obowiązkowi,

czym dopuścił się naruszenia ustawowego obowiązku wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego, etycznego obowiązku wykonywania czynności zawodowych rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami, etycznego obowiązku dbania o godność zawodu, etycznego obowiązku wykonywania czynności zawodowych sumiennie oraz z należytą starannością uwzględniającą profesjonalny charakter działania, a także etycznego obowiązku informowania klienta na jego żądanie o przebiegu sprawy,

to jest o czyn z art 64 ust. 1 w związku z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6, art. 11 ust. 1, art. 12 ust. 1 i art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego;

2/ w okresie od dnia [redacted] r. do dnia [redacted] r., w [redacted] nie złożył pisemnych wyjaśnień w sprawie sygn. akt [redacted] pomimo wezwania Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie do złożenia pisemnych wyjaśnień w tej sprawie,

czym dopuścił się naruszenia etycznego obowiązku złożenia wyjaśnień w wyznaczonym terminie na żądanie rzecznika dyscyplinarnego, w sprawach wynikających z ustawowych zadań samorządu radców prawnych bądź Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

to jest o czyn z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 62 ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

W toku prowadzonego postępowania Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W [redacted] r. [redacted] wraz ze swoją [redacted] spotkali się z [redacted] w jego kancelarii w [redacted] gdzie zasięgnęli jego porady w sprawie zachowku oraz zlecili mu sporządzenie i wysłanie w imieniu [redacted] pisma do [redacted] stanowiącego przedsądowe wezwanie do zapłaty kwoty [redacted] zł tytułem zachowku. [redacted] w dniu [redacted] r. wykonał powyższe, jednak [redacted] żądanej kwoty nie uiściła. W związku z powyższym w dniu [redacted] r. [redacted] ponownie spotkali się z [redacted] i [redacted] zlecił radcy prawnemu sprawę wytoczenia w jego imieniu powództwa przeciwko [redacted] o zapłatę z tytułu zachowku oraz reprezentowania go w zainicjowanym w ten sposób postępowaniu. [redacted] udzielił radcy prawnemu [redacted] pełnomocnictwa oraz uiścił pierwszą ratę wynagrodzenia w kwocie [redacted] zł, na co uzyskał pokwitowanie. Druga część wynagrodzenia miała zostać zapłacona przed pierwszą rozprawą. Umówiono się, że osobą do kontaktów będzie [redacted], której numer telefonu i adres e-mail został podany [redacted] [redacted] poinformował, że sprawą zajmie się jak najszybciej, ale nie podał konkretnych dat.

Dowód: - zeznania [redacted] (k. 11-14 akt RD, k.31-32 akt OSD),
- zeznania [redacted] (k. 30-31 akt RD, k.29-30 akt OSD),
- kopia pisma [redacted] r. wraz z dowodem nadania (k. 16 akt RD),
- kopia pełnomocnictwa procesowego z dnia [redacted] r. (k. 17 akt RD),
- kopia pokwitowania z dnia [redacted] r. (k. 18 akt RD).

W dniu [redacted] r. [redacted] zadzwoniła do [redacted], aby dowiedzieć się co w ich sprawie. Radca prawny poinformował ją, że był w sądzie i wszystko sprawdził oraz będzie pisał pozew. W dniu [redacted] r. [redacted] ponownie zatelefonowała do [redacted], gdyż ten przez [redacted] tygodnie się nie odezwał. [redacted] poinformował, że ma

wstępnie przygotowany pozew, który prześle następnego dnia mailem. Ani następnego dnia, ani nigdy później [redacted] nie otrzymała projektu pozwu, a wszelki kontakt z [redacted] się urwał. [redacted] wielokrotnie telefonowała i wysyłała sms-y, jednak [redacted] nie odbierał telefonu ani nie odpisywał. Na początku września [redacted] udali się osobiście do kancelarii [redacted] Stojąc przed blokiem dzwonili domofonem, ale nikt nie odpowiadał. Działo się to w godzinach pracy kancelarii. W dniu [redacted] r., na prośbę [redacted] zatelefonował jej syn z innego numeru telefonu, który usłyszał od [redacted] że był on w szpitalu, ale że skontaktuje się następnego dnia z [redacted] czego jednak nie uczynił ani następnego dnia, ani później. Tego samego dnia [redacted] sporządziła, a [redacted] podpisał, wezwanie do [redacted] do kontaktu telefonicznego lub osobistego, które zostało wysłane listem poleconym za potwierdzeniem odbioru. [redacted] odebrał wezwanie w dniu [redacted] r., ale nie zareagował na nie w żaden sposób, jak i na kolejne próby kontaktu telefonicznego.

Dowód: - zeznania [redacted] (k. 11-14 akt RD, k.31-32 akt OSD),
- zeznania [redacted] (k. 30-31 akt RD, k.29-30 akt OSD),
- kopia wezwania z dnia [redacted] r. wraz z kopiami dowodu nadania i potwierdzenia odbioru (k. 19-21 akt RD).

W dniu [redacted] r. [redacted] wypowiedział pełnomocnictwo [redacted] i wysłał wypowiedzenie listem poleconym za zwrotnym potwierdzeniem odbioru. [redacted] odebrał przesyłkę w dniu [redacted] r. W tym samym dniu tj. [redacted] złożył skargę na postępowanie [redacted] kierując ja do Dziekana OIRP w Szczecinie.

W dniu [redacted] r. [redacted] zlecili prowadzenie sprawy o zachowek innej kancelarii w [redacted] i od tamtej pory nie próbowali się kontaktować z [redacted] zatelefonowała ich nowa pełnomocniczka w dniu [redacted] z zapytaniem, czy ma jakieś dokumenty [redacted] odpowiedział, że ma i że prześle je do końca tygodnia, czego jednak nie uczynił. W dniu [redacted] skierował do [redacted] wezwanie do zwrotu pieniędzy, którego ten ostatni nie odebrał. W dniu [redacted] r. [redacted] spotkała przypadkowo na ulicy w [redacted] który zaczął się tłumaczyć, że był w szpitalu, przepraszał oraz powiedział, że odda pieniądze oraz poprosił o numer rachunku bankowego. [redacted] odpowiedziała, że numer rachunku bankowego jest w piśmie, które leży na poczcie i czeka na odbiór. Niezależnie od powyższego [redacted] znał numer rachunku bankowego, gdyż został mu on podany w

[redacted] r. i został przez [redacted] zawarty w wezwaniu do zapłaty skierowanym do [redacted] Wobec nieodebrania przez [redacted] przesyłki zawierającej wezwanie do zapłaty, zostało ono wysłane ponownie w dniu [redacted] r.

Do dnia [redacted] r., w którym nastąpiło przesłuchanie [redacted] przez Rzecznika Dyscyplinarnego [redacted] nie zwrócił im pieniędzy pobranych tytułem części wynagrodzenia za przyjęte i niewykonane zlecenie w kwocie [redacted] zł.

Dowód: - zeznania [redacted] (k. 11-14 akt RD),
- zeznania [redacted] (k. 30-31 akt RD),
- kopia wypowiedzenia pełnomocnictwa z dnia [redacted] r. wraz z kopiami dowodu nadania i potwierdzenia odbioru (k. 22-24 akt RD),
- kopia wezwania do zapłaty z dnia [redacted] r. wraz z kopiami dowodu nadania i koperty zwróconej przez pocztę (k. 25-28 akt RD),
- kopia dowodu nadania przesyłki poleconej z dnia [redacted] r. (k. 29 akt RD).

Postanowieniem z dnia [redacted] r. Rzecznik Dyscyplinarny przedstawił [redacted] zarzuty, a pismem z tej samej daty wezwał go do osobistego stawiennictwa w siedzibie OIRP w Szczecinie w dniu [redacted] r., w celu ogłoszenia zarzutów oraz przesłuchania w charakterze obwinionego. Przedmiotowe wezwanie zostało doręczone [redacted] w dniu [redacted] r., jednak nie stawił się on na przesłuchanie i w żaden sposób nie usprawiedliwił swojej nieobecności. W tej sytuacji, na podstawie art. 68^3 ust. 3 urp, odpis postanowienia o przedstawieniu zarzutów został przesłany obwinionemu pocztą przy piśmie z dnia [redacted] r. wraz z pouczeniem o prawach i obowiązkach obwinionego w postepowaniu dyscyplinarnym. Przedmiotowa przesyłka została doręczona [redacted] w dniu [redacted] r.

Dowód: - pismo Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia [redacted] r. wraz z dowodem doręczenia (k. 36-37 akt RD),
- notatka urzędowa z dnia [redacted] r. (k. 38 akt RD),
- pismo Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia [redacted] r. wraz z potwierdzeniem odbioru (k. 39-41 akt RD).

W dniu [redacted] r. do Rzecznika Dyscyplinarnego wpłynęło pismo skarżącego [redacted] w którym cofa skargę i wskazuje, że udało mu się wyjaśnić z mecenasem

[redacted] wszystkie nieporozumienia dotyczące prowadzenia sprawy o zachowek przeciwko [redacted], a które spowodowały wniesienie skargi na niego. Jednocześnie [redacted] oświadczył, ze cofa zeznania złożone w postepowaniu wywołanym skargą i nie wnosi zastrzeżeń do dokonanych przez radcę prawnego czynności.
Rzecznik Dyscyplinarny OIRP w Szczecinie pismem z dnia [redacted]. wyjaśnił skarżącemu, że wycofanie skargi nie wywołuje skutków prawnych i pouczył o skutkach odwoływania zeznań pomimo pouczenia o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

Dowód : - pismo Rzecznika z dnia [redacted] r. (k.26 akt OSD)
- pismo [redacted] r.(k.27 akt OSD)

Na rozprawie w dniu [redacted] r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przesłuchał świadków [redacted] którzy po odczytaniu potwierdzili uprzednio złożone zeznania przed Rzecznikiem Dyscyplinarnym.
[redacted] potwierdził cały uprzednio ustalony stan faktyczny, a jednocześnie oświadczył, że dopiero niedawno mecenas [redacted] zwrócił należną mu kwotę uiszczonego wynagrodzenia w wysokości [redacted] zł, a nadto pokrył dodatkowe koszty poniesione przez skarżącego w wysokości [redacted] zł. Jednocześnie wskazał, ze żona [redacted] ustalili z mecenasem, że on napisze treść odwołania skargi, podpisze i wyśle. [redacted] oświadczył, że tak zrobił, chociaż nie do końca zrozumiał treść pisma.
Po okazaniu pism z dnia [redacted]. [redacted] zeznał, że radca prawny przesłał treść pisma przez telefon i on to podpisał. Nadto dodał, że nie zna się na prawie i był przekonany, że tylko on cofa skargę, a pracę mecenasa i tak oceni sąd. Na koniec oświadczył, że jest niezadowolony z pracy pana [redacted] i oddaje tą całą sytuację pod ocenę sądu.

Dowód : zeznania [redacted] (k.29-30 akt OSD)

Przesłuchana [redacted] również potwierdziła ustalony uprzednio stan faktyczny i po odczytaniu zeznań złożonych przez Rzecznikiem Dyscyplinarnym również oświadczyła, że tak zeznawała i jest to zgodne z prawdą.
Jednocześnie dodała, że pieniądze radca prawny [redacted] zwrócił [redacted] tj. w tym dniu kwota [redacted] zł wpłynęła na konto. Dzień wcześniej mecenas [redacted] zadzwonił do [redacted] i poinformował, że przelał kwotę [redacted] zł na konto. Nadto po ustaleniu z [redacted] dodatkowo jako zadośćuczynienie zapłacił małżonkom [redacted] zł.

Jednakże jednocześnie radca prawny [redacted] poprosił o wycofanie skargi. [redacted] zeznała, że nie znając się na przepisach, zgodziła się na takie rozwiązanie i otrzymała od mecenasa treśc pisma na maila, przepisała ręcznie, a mąż podpisał.
Po okazaniu potwierdziła, że to jest jej pismo i że to ta treść pisma przesłana przez mecenasa. Świadek dodała, że napisała tak z niewiedzy o tym, jakie konsekwencje mogą jej i mężowi grozić za składanie fałszywych zeznań i ponownie podtrzymała wszystkie złożone zeznania. Oświadczyła również, ze na prośbę mecenasa wysłała mu zdjęcie z potwierdzeniem wysłania pisma.

Dowód : [redacted] (k.31-31 akt OSD)

Na rozprawie w dniu [redacted] r. obwiniony [redacted] nie stawił się, nie usprawiedliwił w żaden sposób swojej nieobecności i nie złożył żadnych wyjaśnień.

Sąd zważył, co następuje :

W zakresie oceny wypełnienia znamion zarzucanych obwinionej czynów, Sąd zważył, że dyspozycja przepisu art. 64 ust. 1 w związku z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6, 11 ust. 1, 12 ust. 2, 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (dalej KERP) nakłada na radcę prawnego obowiązek wykonywania zawodu ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego, etycznego obowiązku wykonywania czynności zawodowych zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należytą starannością oraz etycznego obowiązku wykonywania czynności zawodowych rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami, a także etycznego obowiązku wykonywania czynności zawodowych sumiennie oraz z należytą starannością uwzględniającą profesjonalny charakter działania, jak i informowania klienta o przebiegu sprawy, jej wyniku w sposób ustalony z klientem.
Nadto zgodnie z art. 63 ust. 2 KERP radca prawny ma obowiązek złożenia w wyznaczonym terminie wyjaśnień na wezwanie rzecznika dyscyplinarnego w sprawach wynikających z ustawowych zadań samorządu radców prawnych bądź KERP.

Przenosząc dyspozycję powyżej wskazanych przepisów na grunt ustalonego w przedmiotowej sprawie stanu faktycznego, Sąd oparł swoje rozstrzygnięcie na osobowych źródłach dowodowych w postaci zeznań skarżącego [redacted] oraz świadka [redacted] a także oceny zachowania obwinionego w zaistniałej sytuacji, a w szczególności po powzięciu informacji przez niego o skierowaniu przez Rzecznika Dyscyplinarnego wniosku o ukaranie do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego.

W zakresie zarzutu opisanego w pkt 1, nie ulega żadnej wątpliwości, że obwiniony dopuścił się zarzucanych mu czynów.

[redacted] działając w zaufaniu do radcy prawnego zgłosił się do obwinionego w celu skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego o zachowek. W tym celu udzielił radcy prawnemu pełnomocnictwa, przekazali niezbędne dokumenty i dokonał zapłaty części umówionego wynagrodzenia.

Pomimo tego radca prawny nie dopełnił ustawowych obowiązków na nim ciążących jako profesjonalnym pełnomocniku.

Sąd dał wiarę zeznaniom skarżącego [redacted] jak i świadka [redacted] Zeznania obu osób są spójne, zgodne i logiczne.

Obwiniony nigdy nie wykonał powierzonego mu zlecenia, poza wysłaniem na początku wezwania do zapłaty. Nadto kontakt z nim był znacznie utrudniony, a w zasadzie całkowicie niemożliwy. Pomimo wyraźnych żądań i wezwań klienta unikał z nim kontaktów, nie odbierał telefonów albo przy przypadkowym spotkaniu tłumaczył swoje zachowanie stanem zdrowia lub innymi kłopotami. Nawet po wypowiedzeniu stosunku pełnomocnictwa zwlekał ze zwrotem uiszczonej kwoty za usługę.

Jakiekolwiek działania radca prawny zaczął podejmować dopiero w chwili, gdy został skierowany przez Rzecznika Dyscyplinarnego wniosek o ukaranie do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego. Dopiero wówczas zwrócił klientowi pieniądze.

Mając na uwadze powyższe Sąd nie miał żadnych wątpliwości, co do winy radcy prawnego w zakresie zarzucanego mu w pkt 1 czynu.

Sąd uznał również winę radcy prawnego w zakresie czynu opisanego w pkt 2. W przedmiotowej sprawie radca prawny nie złożył wyjaśnień na wezwanie Rzecznika Dyscyplinarnego pomimo ciążącego na nim zawodowo takiego obowiązku.

Nadto nie próbował złożyć tych wyjaśnień w późniejszym toku postępowania, nie stawił się na rozprawę do Sądu, nie złożył choćby pisemnych wyjaśnień i nie starał się w żaden sposób usprawiedliwić swojej nieobecności czy braku złożonych wyjaśnień.

Sąd uznając obwinionego za winnego obu z zarzucanych mu czynów wymierzył w zakresie czynu opisanego w pkt 1 jedną z najsurowszych kar przewidzianych katalogiem zawartym w przepisie art. 65 ustawy o radcach prawnych.

Zgodnie bowiem ze wskazanym przepisem art. 65 ust.1 ustawy o radcach prawnych karami dyscyplinarnymi są kolejno : upomnienie; nagana; kara pieniężna; zawieszenie prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego na czas od trzech miesięcy do pięciu lat oraz pozbawienie prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego.

Wymierzając tak surową karę tj. zawieszenia prawa do wykonywaniu zawodu na okres 1 roku, Sąd wziął pod uwagę w głównej mierzę wagę przewinienia tj. nie wykonania zlecenia przyjętego od klienta, unikania za wszelką cenę kontaktu z klientem i opieszałość w rozliczeniu się z nim. Jednakże kluczowym i decydującym o wymiarze kary było zachowanie radcy prawnego wobec zastanej sytuacji, gdy już miał wiedzę, o tym, że zostało wszczęte postepowanie dyscyplinarne przed Sądem. Wówczas, jak wynika z zeznań [redacted] nakłonił skarżącego do cofnięcia skargi, podyktował treść pisma, w którym skarżący cofa uprzednio złożone zeznania przed Rzecznikiem Dyscyplinarnym, a dowodzące niewątpliwie winę radcy prawnego. Jak się okazało podczas zeznań złożonych przez skarżącego na rozprawie, nie zdawał sobie sprawy, co zrobił i myślał, że pomimo cofnięcia skargi Sąd i tak oceni pracę radcy prawnego, ale bez jego udziału i udziału jego żony.

Nadto radca prawny zwracając dopiero w [redacted] wpłacone przez klienta pieniądze, a zatem już po wszczęciu postępowania przed Sądem poprosił o dowód nadania listu poleconego z pismem cofającym skargę.

Radca prawny wykorzystując swoją wiedzę, a brak świadomości swojego klienta i mimo wszystko zaufanie jakim klient go obdarzył, próbował załatwić sprawę albo zminimalizować bądź też uniknąć odpowiedzialności dyscyplinarnej.

Z tego też powodu naruszenie zasad etyki zawodowej przez obwinionego radcę prawnego z całą stanowczością należy nazwać rażącym i ciężkim, zasługującym na wyjątkowo negatywną ocenę.

Zawód radcy prawnego stanowi zawód zaufania publicznego, dlatego też zachowania podobne do zachowań obwinionego winny być oceniane w surowy sposób.

Sąd wziął również pod uwagę, iż obwiniony była już prawomocnie ukarany dyscyplinarnie za

podobne przewinienia i popełnia je nadal.

Sąd orzekając w przedmiotowej sprawie oparł się na założeniu, że dolegliwość orzeczonej kary w postepowaniu dyscyplinarnym nie może przekraczać stopnia winy, lecz powinna być adekwatna do naganności czynu.

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego orzeczona kara powinna realizować cele zapobiegawcze i wychowawcze wobec obwinionego i dawać prawdopodobieństwo, że obwiniony nie popełni w przyszłości podobnego czynu.

Obwiniony [redacted] był dotychczas karany za przewinienia dyscyplinarne:

1/ orzeczeniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Szczecinie sygn. akt: [redacted] r.;

2/ orzeczeniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Szczecinie sygn. akt: [redacted] r.;

3/ orzeczeniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Szczecinie sygn. akt: [redacted] r.;

4/ orzeczeniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Szczecinie sygn. akt: [redacted] r.;

5/ orzeczeniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Szczecinie sygn. akt: [redacted] r.;

6/ orzeczeniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Szczecinie sygn. akt: [redacted] r.

Wszystkie ww. orzeczenia stały się prawomocne.

Ponadto, Dziekan OIRP w Szczecinie udzielił obwinionemu [redacted] ostrzeżeń dziekańskich w trybie art. 66 ust. 1 urp, w dniach:

1/ [redacted] r. (po prawomocnym zakończeniu postepowania sygn. akt [redacted]),

2/ [redacted] r. (po prawomocnym zakończeniu postepowania sygn. akt [redacted]),

3/ [redacted] r. (po prawomocnym zakończeniu postepowania sygn. akt [redacted]).

Wszystkie ww. ostrzeżenia dziekańskie stały się prawomocne.

Biorąc pod uwagę, iż kara zawieszenia prawa wykonywania zawodu radcy prawnego może zostać orzeczona w rozmiarze od trzech miesięcy do pięciu lat, wymiar kary w wysokości zawieszenia prawa wykonywania zawodu radcy prawnego na okres jednego roku jest racjonalny, uzasadniony i współmierny do popełnionego czynu.

W zakresie czynu opisanego w pkt 2 Sąd wymierzył karę nagany. Popełniony przez

obwinionego czyn w zakresie nie składania wyjaśnień na wezwanie Rzecznika Dyscyplinarnego również zasługuje na surową karę, jednakże nie w takim stopniu, jak w zakresie pozostałego czynu.
W ocenie Sądu kara nagany w takim przypadku pozostaje współmierna do popełnionego czynu.

W pkt 3 orzeczenia Sąd obligatoryjnie na podstawie art. 65 ust. 2b orzekł zakaz wykonywania patronatu na okres 10 lat. Nie bez wpływu na wymiar tej kary pozostaje postawa obwinionego i ocena jego nagannego zachowania.
Niedopuszczalnym jest, aby patronem aplikanta radcowskiego był radca prawny, który swoim zachowaniem i postawą nie stawowi wzorca i autorytetu godnego naśladowania.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny orzekając o kosztach postępowania dyscyplinarnego działał na podstawie ust.1 pkt 1 uchwały Nr 86/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego biorąc pod uwagę stopień zawiłości sprawy, a w szczególności jej obszerność z uwagi na liczbę pokrzywdzonych.

OKRĘGOWA IZBA RADCÓW PRAWNYCH OKRĘGOWY SĄD DYSCYPLINARNY W SZCZECINIE